

[Stensballe.]

Det væsentligste, der er sket, er, at den højtærede Trafikminister med Brask og Bram slog fast, at Stykgodsbeholdningen giver Tab. Ja, det er saamænd ikke noget nyt, det er noget, som alle, der har med Jernbaner at gøre, har vidst: at det ikke giver nogen Gevinst at køre med Stykgods. Men der er dog ingen, der derfor har turdet afskaffe Stykgodsbeholdningen, og det synes den højtærede Trafikminister heller ikke indstillet paa at ville. Jeg tror ogsaa, det vilde blive meget skæbnesvangert for Økonomien, thi alene de indirekte Følger heraf vilde sikkert vise sig at være meget skæbnesvangre. Det, der skete, var, at der blev nedsat et Udvalg til at undersøge disse og andre Forhold, en Undersøgelse, hvis eneste Resultat, efter hvad jeg har set af dette Udvalgs Arbejde, hidtil har været, at det har foreslaaet en Besparelse — jeg tror, den var paa godt $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Men at komme til det Resultat gennem et Udvalg var vel nok den længste Omvej, man kunde gaa. Mig forekommer det i hvert Tilfælde, at her har Bjerget født en Mus. Ja, saa er der sket det, at der er afskaffet en Afdelingschef — det skete ifølge et gammelt Forslag, der laa udarbejdet —, og jeg kan ikke sige andet end, at det er rigtigt, det erkender jeg. Men hvorfor ikke gaa videre i Simplifikation og Billiggørelsen af Statsbanernes Administration? Den trænger saa sandelig dertil, og alt opfordrer dertil.

Men vi tror ikke, at det kan gøres med den Slags Lapperier, som vi har set hidtil, der maa en radikal Ændring til, og dertil kræves jo en forudgaaende Undersøgelse. Da den hidtil ikke synes at være sket paa Regeringens Initiativ, har vi tilladt os her at forelægge dette Lovforslag, hvorefter der skal nedsættes en Kommission, som skal have et Flertal af Repræsentanter for Erhvervslivet og særlig jernbanekyndige, og hvor ogsaa Rigsdagen skal være repræsenteret. Kommissionen skal have til Hovedopgave at undersøge Organisationen og Administrationen og specielt at undersøge saadanne Forhold, som har Betydning for Banernes Drift og Økonomi, derunder bl. a. ogsaa Takstforhold og Spørgsmaalet om Forsvarligheden af Opretholdelsen af Driften af saadanne Stationer og Banestrækninger, hvis Trafik er stærkest tilbagegaaende, og saa er det jo en given Ting, at den skal fremkomme med Betænkning. Det paalægges i Forslaget Kommissionen, at denne Betænkning skal indeholde Forslag til en Simplifikation og Billiggørelse af saavel Statsbanernes Organisation som af deres

Drifts- og Vedligeholdelsesforhold, eventuelt Forslag om Oprettelsen af et særligt Driftselskab for Statsbanerne.

Kommissionen skulde bestaa af 17 Medlemmer, af hvilke Ministeren skulde udpege Formanden samt 2 Medlemmer, hvoraf den ene skal være en teknisk Afdelingschef ved Statsbanerne, den anden en anden Afdelingschef, idet vi har den Opfattelse, at det vil lette Arbejdet overordentlig meget og være af Betydning for det, at Kommissionen faar tilført to saa jernbanekyndige Medlemmer. Tillige skal forskellige Erhvervsorganisationer udpege hver sit Medlem, saaledes som det fremgaar af § 2. Der er derigennem taget Hensyn baade til Handelsstanden, til Andelselskaberne, til Industriraadet, til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, til Dansk Fiskeriforening og til de samvirkende danske Landboforeninger og Husmandsforeninger.

Naar der i § 1, hvor Kommissionens Arbejdsomraade er angivet, saa stærkt er sat ind paa, at det skal være en Undersøgelse specielt af saadanne Forhold, som har Betydning for Banernes Drift og Økonomi, ja, saa synes dette jo ret naturligt, ret paakrævet, naar vi ser hen til den Ændring i de økonomiske Forhold, der er sket under den nuværende Regering.

Jeg skal her blot kortelig paapege, hvorledes Forholdene er. Fra Driftsaaret 1928—29 til Driftsaaret 1930—31 er der foregaaet en Udgiftsstigning paa ikke mindre end 7,4 Mill. Kr., og samtidig en Indtægtsstigning fra 112,6 Mill. Kr. til 114,1 Mill. Kr., altsaa paa 1,5 Mill. Kr. Men det, der er det mærkværdige her i Modsætning til i andre Lande, er, at her har Indtægten holdt og er endda gaaet frem, men desuagtet er Resultatet blevet ringere, desuagtet staar vi med større Underskud, end man har kendt til, siden vi gik til generelle Takstnedsættelser, og uden dem vilde Statsbanerne have været fuldstændig færdige for Godstrafikkens Vedkommende. Her er der sket dette, at det er Udgiftsstigningen, der volder de store økonomiske Vanskeligheder, en Udgiftsstigning paa 7,4 Mill. Kr. Jeg skal til Belysning heraf nævne nogle Tal; de er ikke ført à jour, men det er de seneste, jeg har kunnet faa. Det er en Sammenstilling af Forholdene for de skandinaviske Jernbaner for Kalenderaarene 1929 og 1930; den er kun ført frem til December 1930, jeg har altsaa ikke Oplysninger med for de sidste tre Fjerdingaar. Det stiller sig saaledes, at i det sidste Aar, 1930, er Statsbanernes Indtægter gaaet ned i Forhold til